

Hierop wordt hun „geluck geboeden”. — Adriaen Corneliszn. van Breedae daarentegen bekent aan Jacquemijntgen Michielsdr., wed. van Jeroen Offhuys, dat hij „all tgene hij met haer noepende hun trouwbelofte gehandelt hadde, met een valsch herte, zonder eenige meeninge oft intentie hadde gedaen”, waarop zij elkaar de hand gaven en elkan- der van de trouwbelofte ontsloegen (28 Januari 1590.).

Lang niet zoo gemakkelijk neemt een Dordtsche jonge dochter 't op, die zelfs om 't genot van een nieuwen, paarsen rok den uitverkoren jongman niet van zijn trouw- belofte wil ontslaan. Een tante wordt uitgestuurd om pools- hoogte te nemen en 6 April 1598 tusschen 4—8 uren ver- schijnt „ten huyze van Lysbeth Jorisdr. in de Oostmolen- straat dezer stede Rotterdam: Adriaentgen Vincken, woe- nende tot Dordrecht, vragende: „Ben ick hier daer ick weesen moet, daer twee oude luyden woenen?” „Jae”, luidt 't antwoord. Adriaentgen vraagt aan Lysbeth: „off zij een dochter hadde die gevrijt worde van een knecht van Dordrecht”; Lysbeth beaamt. Adriaentgen tot Lysbeth: „ick come hier, om u te waerschouwen, als dat wij jegens den voorn. jongman van Dordrecht tot Dordrecht in rechten (betrocken zijn), overmits hij verlooft is aen mijns broeders dochter; dat dezelve belofte all gedaen was, doen de voorn. dochter mer zestyen jaeren out was, en nu missaecht hij de trouwe, twelck nochtans onrecht is”. — Een der buurvrouwen (natuurlijk aanwezig) zegt: „Gij hebt nu ge- noech te zeggen, nu daer nyemandt is, die voer de jong- man verantwoord, want die de reeden van deen zijde hoort, die hoort se maer halff”. Adriaentgen antwoordt haar: „En binter zoe zeer nyet op in, want hij heeft noch op Zater- daege lestleeden, 's avonts ten zes uuyeren, tot mijnen huise geweest, allwaer de voorn. dochter was, en hij dreychde dezelve dochter te slaen, begeerende van haer van de trouwe ontslaegen te zijn. Jae dat meer is, dewijle ghijt